

● Mehmet Güneş

Gurbette Bayram

Hasret şâha kalkar, gözler nemlenir,
Yürekte sızıdır gurbette bayram...
Efkâr ateşinde hüznü demlenir,
Hicrânın közüdür gurbette bayram...

Her bayram sabahı artar kederim,
Bir gariplik çöker, bin âh ederim,
İfâdeye sığmaz düşüncelerim,
Bitmeyen dizidir gurbette bayram...

Mâtemlerin mekân tuttuğu yerde,
Hayâlin sılâya gittiği yerde,
Tâkatin tükenip bittiği yerde,
Sükûtun sözüdür gurbette bayram...

"Bayram gelmiş..." diye dile dökülen,
Kalpten "kan damlayıp" tele dökülen,
Her perdeden ayrı çile dökülen
Bir divan sazıdır gurbette bayram...

Neşenin, sevincin zevâl vaktidir
Çekilen özlemin kemâl vaktidir,
Yaralı düşlerin melâl vaktidir,
Gurbetin özüdür gurbette bayram...

Mezarları kimler ziyâret eyler?
Kim Fâtiha okur, kim selâm söyler?
Ezânın, cefânın, elemin beyler;
En soğuk yüzüdür gurbette bayram...

Uzlete çekilen bahtı karanın,
"Of" tan çıkar çıkmaz "âh" a varanın,
Gönülde açılan gizli yaranın,
Âşikâr izidir gurbette bayram....

Buz tutar bayramlar, ben ürperirim,
Güneş görmüş kar misâli eririm,
Her bayram daha çok hüznülenirim;
Alınmda yazıdır gurbette bayram...